

Aarhus byråds journalsager (J. Nr. 387-1917)

Originalt emne

Børn

Børn/Børneoptagelseshjem

Uddrag fra byrådsmødet den 4. oktober 1917 - side 2

[Klik her for at åbne den oprindelige kilde](#)

(J. Nr. 387-1917)

Udkast til Lejekontrakt med Begravelseskassen "Aarhus" angaaende Lokaler for et Børneoptagelseshjem i Christiansgade Nr 18.

Mariane Thomsen ønskede at spørge Byraadet, om det kunde bifalde, at Lejemaalet blev indgaaet med den i Kontrakten indeholdte Passus om, at Fattigvæsenet skulde afholde Udgiften ved Ejendommens Opvarmning med Centralvarme, imod at Sygekassen, som beboede Stueetagen, betalte $\frac{1}{4}$ deraf, dog ikke ud over 200 Kr. aarlig. Kontraktens øvrige Bestemmelser var der intet at erindre imod, men Bestemmelsen angaaende Opvarmningen syntes at være lidt ud over det almindelige. Tænkte man sig, at Husets Opvarmning vilde koste 3000 Kr. plus et Par Hundrede Kroner til Fyrbøderen, blev Udgiften altsaa fordelt med 3000 Kr. til Fattigvæsenet og 200 Kr. til Sygekassen, uagtet denne beboede den ene Fjerde-, del af Huset. Taleren skulde indrømme, at det ikke havde været muligt at finde noget bedre egnet Sted til Optagelseshjemmet, men hun syntes dog ikke, hun kunde gaa med til den nævnte Bestemmelse i Kontrakten, inden Byraadet havde tiltraadt den.

Jakob Jensen var glad ved, at Fattigudvalget havde lejet i Christiansgade Nr. 18, hvor Optagelseshjemmet vilde faa ganske anderledes gode Forhold end i Lokalerne paa Vestergade. Naar Fattigvæsenet skulde have det meste af Ejendommen og besørge

Opvarmningen, var det naturligt at begrænse Udgiften for den anden Part til det, der virkelig gik med til Opvarmning af dens Lokaler. Da Sygekassen gerne vilde løse Fattigvæsenet fra Lejeforholdet, vilde Taleren spørge Frk. Mariane Thomsen, om hun havde noget bedre at byde paa, da det ellers var ret mærkeligt, at hun kom til Byraadet med sin Kritik.

Kjeld Sørensen oplyste, at Sygekassen kun benyttede 4 Værelser, medens Fattigvæsenet skulde benytte 18 Værelser foruden 5 Loftsværelser og Kælderetagen, og at Sygekassens Lokaler kun skulde være opvarmede en Del af Dagen, men Fattigvæsenets vel hele Tiden, Der var derfor aldeles intet urimeligt i den paagældende Bestemmelse, men dersom Byraadet ønskede det, kunde det godt blive fri for Lejemaalet, som Begravelseskassen slet ikke var saa begejstret for.

N. Joh. Laursen bemærkede, at Sagen havde en lidt anden Side, idet der nu fandtes en Skole med 110 Børn i Ejendommen, og at denne Skole maatte flytte, hvis Fattigvæsenet skulde have Lokalerne. Skolens Bestyrerinde, Frk. Kock, havde tænkt paa at bygge, men da dette under de nuværende Forhold ikke lod sig gøre, blev Følgen antagelig, at Skolen maatte ophøre, hvilket vilde være beklageligt, da Skolen havde en lang Historie, og Bestyrerinden, som nylig havde overtaget Skolen, havde sat en Del Penge i den. Taleren vilde derfor spørge, om Byraadet ikke kunde tænke sig at yde en passende Moderation ved Salg af en Byggegrund til Skolen. Man havde snarere for faa end for mange private Skoler, og skulde denne Skole blive nedlagt, vilde det betyde en forøget Udgift for Kommunen. Maaske kunde den Mulighed ogsaa tænkes, at Fattigvæsenet foreløbig kun fik den ene Etage.

Kjeld Sørensen udtalte, at man vistnok nu var kommet til Kernen i Sagen. Da Bolignævnet for 5-6 Uger siden havde sanktioneret Skolens Opsigelse, var der kommet en Bevægelse i Gang for, at Frk. Kock kunde blive boende med sin Skole, og 3 Uger efter havde et af Fattigudvalgets Medlemmer rejst Indsigelse imod Kontraktens Bestemmelse om Opvarmningen.

Jakob Jensen havde hele Tiden været paa det rene med, hvad Sagen drejede sig om, men vilde foreslaa, at man fastholdt Lejemaalet. Skulde Fattigvæsenet ikke have Brug for alle Lokalerne, og kunde det iøvrigt enes med Frk. Kock, kunde det maaske ordnes saaledes, at hun kunde blive boende indtil videre.

N. J o h. Laursen vilde finde det meget uheldigt, om Skolen skulde gaa ind, baade fordi

Kommunen derved vilde paaføres en Udgift, og fordi man derved vilde slaas noget i Stykker, som helst ikke skulde slaas i Stykker. Han vilde derfor henstille, om Sagen ikke kunde ordnes paa den af Hr. Jakob Jensen paapegede Maade eller ved at overlade Skolen en billig Byggegrund.

Mariane Thomsen havde kun ønsket Sagen for Byraadet, fordi Bestemmelsen om Opvarmningen var udenfor alle almindelige Regler. Det bedste vilde være, om Betalingen for Opvarmning skulde betales efter de respektive Værelsers Rumindhold. Loftværelserne og Kælderetagen blev iøvrigt ikke opvarmet fra Centralapparatet Taleren havde aldrig talt med Frk. Koch, saa der laa aldeles intet bag ved Sagen fra Talerens Side.

Jakob Jensen fandt, at naar Frk. Mariane Thomsen ikke kunde foreslaa anden Bolig for Optagelseshjemmet, var det at spille Byraadets Tid at rejse et Spørgsmaal som det foreliggende.

Bech troede, det vilde betale sig for Kommunen at komme den private Skole i Møde ogsaa ved at sælge den en Byggegrund billigt.

Jakob Jensen udtalte, at de Herrer kunde spare sig at agitere for større Tilskud til private Skoler, for det blev der ikke Tale om.

Kjeld Sørensen oplyste, at Ejendommens Opvarmning forrige Aar havde kostet 800 Kr. og sidste Aar 1520 Kr. Frk. Mariane Thomsen havde maaske ikke talt med Frk. Koch, men dog med Skolens tidligere Ejerinde Frk. Lindhardt.

Møller bemærkede, at der jo aldeles ikke var Tale om Tilskud, men kun om en billig Byggegrund til Skolen. Den Etage, Sygekassen benyttede, kunde ikke opvarmes for 200 Kr.

Kjeld Sørensen hævdede, at 200 Kr. efter de hidtidige Forhold var forholdsvis meget til Opvarmning af Sygekassens Lokaler.

N. Joh. Laursen havde aldeles ikke tænkt sig at bringe denne Sag i Forbindelse med Spørgsmaalet om Tilskud til de private Skoler.

Lejemaalet fastholdtes.